

Nə vaxtsa qovuşsaq, qoy aramızda Qalmasın Tanrıdan savayı heç kim.

■ FURUĞ FƏRRUXZAD

SƏNİN ÜÇÜN BİR ŞEİR

Gələcək günlərin ümidi ilə oğlum Kamyara

Səninçün deyirəm mən bu şeiri
Susuz qürubunda isti bir yayın.
Bu uğursuz yolun ortalarında,
Köhnə qəbrə üstə sonsuz ah-vayın.

Mən nalə edirəm beşiyin üstə,
Bu nalə - sonuncu layla nəğməsi.
Sənin gəncliyinin səmalarına
Yayılar bu vəhşi fəryadın səsi.

Qoy ayrı dolansın sənin kölgəndən
Başboş, sərgərdan bu kölgəm mənim.
Nə vaxtsa qovuşsaq, qoy aramızda
Qalmasın Tanrıdan savayı heç kim.

Qaranlıq qapıya söykənən alnım
Qırıq-qırıq olub dərdəndən, qüssədən.
Nazilmiş, soyumuş barmaqlarımı
Ümidlə qapıya çəkməkdəyəm mən.

"Namus" damğasıyla damğalanmışdım,
O boş tənələrə mən idim gülən.
Dedim səsi olum öz varlığımın,
Amma, çox heyif ki, qadın idim mən.

Bir gün bu dağınq, başsız kitaba
O məsum gözlərin sataşan zaman,
Görərsən gül açıb hər bir nəğmədə
Zamana çevriliş, zamana üsyan.

Burada susqundur bütün ulduzlar,
Burada ağlayır bütün mələklər.
Çöllərdə yabanı bitən tikandan
Daha dəyərsizdir burda çiçəklər.

Burada oturub hər yol üstündə
Yalançı, riyakar, "namusçu" divlər.
Nə vaxt baxırımsa qaranlıq göyə,
İntibah sübhündən görmürəm əsər.

Qoy yenə mən dolum, qoy aşib-daşım,
Axıdım gözümdən şəbnəmləri mən.
Özümdən keçdim ki, yırtıb hicabı
Göstərim Müqəddəs Məryəmləri mən.

Pak ad sahilindən düşmüşəm uzaq,
Köksümdə tufanlı ulduzum vardır.
Mənim hirs şöləmin pərvazı üçün
Bu zülmət zindanın fəzası dardır.

Qaranlıq qapıya söykənən alnım
Qırıq-qırıq olub dərdəndən, qüssədən.
Nazilmiş, soyumuş barmaqlarımı
Ümidlə qapıya çəkməkdəyəm mən.

Bilirəm, bu zahid tayfası ilə
Savaşmaq deyildir elə də asan.
Bizim şəhərimiz, ay şirin balam,
Şeytan yuvasına dönüb haçandan.

Gün gələr, o həsrət dolu gözünlə
Bu qəmli nəğməni oxuyarsan sən.
Məni sözlərimdə tapıb, özünə
"Bu qadınmış mənim anam" deyərsən.

PAYIZ

Qəmli gözlərimi bağlamışam mən
Təbiətin o füsunkar üzünə.
Ondakı həsrətli, qəmli ciltvələr
Daha görünməsin mənim gözümə.

Ey payız, ey tozlu-torpaqlı qonaq,
Söylə, ətəyində nə gizləmişən?
O qurumuş yarpaqlardan savayı
Dünyaya bir sovuq gətirmədin sən?

Nə verir o tutqun, o lal qürubun
Şairin könlünə kədərdən özge?
Ağrılı canıma sənin qucağın
Nə verir soyuqdan, qəhərdən özge?

Qəmli sükutunun qoynunda yatmış
Qüssələr qəlbimə iztirab verər.
Fikrimin naməlum pərdələrində
Rəqs edər o itkin düşmüş dileklər.

Payız, ey xəyala daldıran nəğmə,
Qüssələr yağdıran tərənəsən sən.
Təbiətin o füsunkar üzündə,
Ey payız, sən solğun bir təbəssümsən.

İSTƏYİN MƏĞLUBİYYƏTİ

Bir sap idi, qırıldı,
Bir atəş idi, söndü.
Könlüm buxovundan qurtulan kimi
Kədərin cadulu qədəhi sındı.

Səndən asılmağa gəldim mən, amma
Gördüm ki, yarpaqsız budaq imişsən.
Gördüm ki, bu ümid dolu çöhrəmə
Ölümün amansız gülüşsən sən.

Ah, necə xoşdur,
ey istək dolu eşq,
Sənin məzarının üstə rəqs etmək.
Nə xoşdur,
ey qaynar, ölümcül öpüş,
Sənə göz yumaraq yanından ötmək.

Nə xoşdur
biryolluq ayrılmaq səndən.

Şadam ki, quru bir budaqtək yenə
Qəhrinin oduyla dönürəm külə.
Qızdırmalı bir bədəntək yanırım
Sənin şəhərinin günəşi ilə.

Qəlbimdə heç zaman ölməz xatirən,
Bu xatirə ilk eşqin xatirəsi.
Bu xatirə füsunkar bir payızdır,
Var onun minlərlə rəngli ciltvəsi.

Qoy qara ətəkli zahid tayfası
Nə derlər desinlər, heç üzülmərəm.
Onlar ki, şeytanın övladlarıdır,
Adıma ləkələr yaxsalar, nə qəm?

Mən qəm çiçəyiyəm, hər gün bitirəm
Sənin xatirənin budaqlarında.
Mən səni gəzərəm xatirələrdə,
Hər gecə tənhalıq bucaqlarında.

SONRALAR

Mənim də ölümüm yetəcək bir gün,
Ya nur dalğasına qərğ olmuş yazda,
Ya uzaq, dumanlı bir qış fəslində,
Ya da ki, hay-küysüz, solğun payızda.

Bütün günlər kimi şirin, ya acı,
Mənim də ölümüm bir gün yetəcək.
Bütün günlər kimi boş və mənasız,
Bu günün, dünənin bir kölgəsitetk.

Gözlərim qaranlıq dəhlizə dönər,
Yanağım mərmərtək buz kimi olar.
Qəflətən bir yuxu aparar məni,
Dərdli ah-nalədən könlüm qurtular.

Başqa birisinə könül verərək,
Qapını kədərin üzünə örtmək.
Vallah, buradadır cənnət bağları,
O bulud kölgəsi, əkin kənarı.

Məni və ruhumu yaxan bu dərdi
Yaxşısı budur ki, düşünməyərsən.
Əmin ol, bu dərdəndən mən sızlamaram,
Əmin ol, bu oddan alışmaram mən.

QƏM ÇİÇƏYİ

Şadam ki, yanırım sənin odunda,
Şadam ki, fikrinlə mən ağlayıram.
Ölümsüz eşqinin xatirəsiylə
Yox mənə sakitlik, yox mənə aram.

Düşündün ki, səndən ayrılan kimi
Daha xəyalını unudacam mən.
Amma ki, canımı bu oddan başqa
Heç bir od yandırmır, bilmirəm nədən.

Gecələr bağçanın kənarlarında
Çay öz ağrısından inildəyərkən,
Həsrətli naləmi sanki bu zaman
Yorğun dalğalardan eşidirəm mən.

Onun sahilində otur bir gecə,
Ağrımı o zaman duyarsan ancaq.
Qərsiz ruhumu görmək istəsən,
Gecə bir anlığa öz kölgənə bax.

Soyuq dodağıyla səhər yelinin
Səninçün bir nəğmə söyləyirəm mən.
Parlaq bir ulduzam, hər gecə sənin
Qəsrinin səması mənimçün məskən.

Səhrələr səninlə mənim arama
Daşdan hasarlar da çəksə, deyil qəm.
Mən bir göyərçinəm, olsam da tənha,
Dəryalar üstündən uçub keçərəm.

Əllərim gəzinər dəftərim üstə
Şeir ovsunundan olaraq azad.
Bir vaxt əllərimdə şeirin qanı
Şölələr çəkərək edərdi fəryad.

Özünə səsləyər məni bu torpaq,
Yetişib mənimçün qazarlar məzar.
Bəlkə, aşıqlərim gecəyarı, ah,
Qəmli məzarıma bir gül qoyarlar.

Qara pərdələri mənim dünyamın
Məndən sonra bir tərəfə çəkilər.
Dəftər-kağızımın üstündə o an
Gəzinər yad gözlər, özge nəzərlər.

Mənim xatirəmə yad olan bir kəs
Kiçik otağıma basanda ayaq,
Güzgümün önündə görər o zaman:
Bir tel saç, əl izi, bir də bir daraq.

Hürkərəm özümdən, qalaram geri,
Məndən sonra nə qalıbsa, dağılar.
Ruhum bir qayığın yelkəni kimi
İtər, üfüqlərdə görünməz olar.

Keçər bir-birini tələdirərək
Həm aylar, həm günlər, həm də həftələr.
Gözlərin bir məktub intizarıyla
Yollara baxaraq dəliyə dönər.

Artıq buza dönmüş bu bədənim
Torpaq qucaqlayar, torpaq bürüyər.
Qəlbim ürəyinin döyüntüsündən
Uzaq qalıb, torpaq altında çürüyər.

Sonralar adımlı külək və yağış
Zamanla qaşiyar, yuyar mərmərdən.
Qəbrim yolda adsız qalıb qurtular
Şan-şöhət deyilən əfsanələrdən.

Fars dilindən tərcümə edən:
MƏHƏMMƏD NURİ